

ΜΕ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗΝ ΜΙΑΣ ΕΙΚΟΣΑΕΤΙΑΣ

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΡΘΗΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΞΗΡΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΠΕΛ)ΝΗΣΟΥ

Τὸ ἱστορικὸν τῆς εἰσβολῆς τῆς φυλλοξήρας

Ὑπὸ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Σ. ΜΠΙΘΑ, γεωπόνου

Ἡ φυλλοξήρα εἶναι ἔντομον τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν ἡμιπτέρων καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν ἀφίδων. Αὕτη προσβάλλει τὸ ριζικὸν σύστημα τῶν ἀμπέλων μὲ ἀποτέλεσμα τὴν καταστροφὴν τῶν ριζιδίων (νέκρωσιν καὶ σήψιν αὐτῶν) μὲ ἐπακόλουθα συμπτώματα, καχεξίαν τῶν φυτῶν, μικρὰν βλάστησιν, ἀκαρπίαν καὶ ἔν συνεχείᾳ ἀποξήρανσιν τούτων.

Ἡ πρώτη ἐμφάνισις τοῦ ἔντομου τῆς φυλλοξήρας εἶχε σημειωθῆ ἐπὶ Τουρκο-

δοκαλλιέργεια, πιεζομένη ἐκ τῶν πραγμάτων παραχωρεῖ βαθμηδὸν τὴν εἰς τὰς πεδινὰς ἐκτάσεις θεσιν τῆς εἰς ἑτέρας πλέον ἀποδοτικὰς καλλιέργειας καὶ μετατοπίζεται εἴτε εἰς τὰς ἡμιορεινὰς περιφερείας τῆς ζώνης καλλιέργειας τῆς (Κορινθία, Αἰγιάλεια) εἴτε εἰς τὰ λοφώδη καὶ ἐπικλινῆ ἑδάφη αὐτῆς καὶ γ) Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐκτελουμένων μεγάλων ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων τοῦ Νομοῦ Ἡλείας καὶ τῶν μελετωμένων τοιούτων τοῦ Νομοῦ Μεσσηνίας ἢ μετατόπισις τῆς σταφιδοκαλλιέργειας εἰς τὰ λοφώδη καὶ ἐπικλινῆ ἑδάφη τῆς ζώνης καλλιέργειας τῆς θὰ ὀλοκληρωθῆ.

Πύργος 9 Φεβρουαρίου 1965

ΓΕΩΡ. ΠΑΠΑΦΙΤΣΩΡΟΣ
Γεωπόνος

κρατίας τὸ 1898 εἰς τοὺς ἀμπέλωνας τοῦ χωρίου Καμπουτζήδες πλησίον τῆς Θεσσαλονίκης μὲ προέλευσιν τούτου μᾶλλον ἐκ τῆς Βουλγαρίας ἢ τῆς Σερβίας.

Μεταξὺ τοῦ 1898 καὶ 1908 εἰσέβαλε εἰς τὰς νήσους Αἰγαίου (Σάμος, Ἰκαρία, Λέσβος, Χίος) ἀπὸ τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Κατὰ τὰ ἔτη 1900—1905 διαπιστοῦται ἡ φυλλοξήρα εἰς τὴν Ἄνατ. Θράκην μεταφερθεῖσα ἐκεῖθεν εἰς τὴν δυτικὴν Θράκην καὶ ἔν συνεχείᾳ εἰς τὴν Ἄνατ. Μακεδονίαν. Κατὰ τὸ 1924 ἐμολύθησαν ταυτοχρόνως αἱ ἀμπελουργικαὶ περιφέρειαι Κεντρικῆς καὶ Δυτικῆς Μακεδονίας (Βέρροια, Νάουσα, Ἐδεσσα, Ἀμόνταιον) καὶ μέχρι τοῦ 1928 εἶχε διαδοθῆ σχεδὸν εἰς ὅλα τὰ ἀμπελουργικὰ διαμερίσματα τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας.

Λόγω τῶν μεγάλων φυσικῶν ἐμποδίων (ὄρεινοι ὄγκοι, μεγάλοι δασικαὶ καὶ μὴ ἀμπελουργικαὶ ἐκτάσεις) ἀνεμένετο ἐπιβράδυνσις τῆς πρὸς δυσμὰς καὶ νότον πορείας τοῦ ἐντόμου. Ἐν τούτοις ὁμοῦ τὸ 1927 διαπιστοῦται εἰς τὸ χωρίον Κανεσκό τῆς ἐπαρχίας Κονίτης. Τὸ 1928 εἰς τὴν ἀμπελουργικὴν περιοχὴν Τυρνάβου καὶ ἐκεῖθεν τὸ 1933—1935 ἀνευρίσκειται εἰς τὰς ἀμπελουργικὰς Κοινότητας Ραψάνη, Ἀμπελάκια, Ἐλασσάνα, Μουζάκι, Καλαμπάκα, Ἀγχιαλος, Ἄλμυρός.

Τὸ 1946 διαπιστοῦται εἰς τοὺς ἀμπέλωνας τοῦ Λιαντίου πεδίου τῆς κεντρικῆς Εὐβοίας καθὼς καὶ εἰς τὴν νήσον Σκόπελον. Κατὰ τὸ 1947 ἐμφανίζεται εἰς τὸν Δομοκὸν τῆς Φθιώτιδος καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν Ὀροπόου Ἄττικῆς.

Μέχρι τὸ 1950 μολύνει διαδοχικῶς τὰ χωρία Συκάμινον, Μπάφι, Κιούρκα